

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. lipca 1902.

Treść (№ 150.) Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na kilka elektrycznych normalnotorowych kolei małych w Wiedniu.

150.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. lipca 1902,

o nadaniu koncesyi na kilka elektrycznych normalnotorowych kolei małych w Wiedniu.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny pod warunkami i ze zastrzeżeniami w następujących ustępach bliżej oznaczonymi, reprezentacyi gminnej c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia, która w rejestrze handlowym zapisana jest pod firmą „Gmina Wiedeń — miejskie koleje uliczne“, na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu sieci elektrycznych normalnotorowych kolei małych, w skład której wejść mają po odpowiednem przekształceniu linie Nowej wiedeńskiej Spółki tramwajowej przez rzezoną gminę nabyte się mające, tudzież linia tramwaju, wiodącego z Wiednia (od Schottenringu) do dworca kolei kahlenberskiej w Nußdorfie z odnogą do Heiligenstadtu, będąca przedmiotem koncesyi z dnia 20. stycznia 1885, Dz. u. p. Nr. 14, z których to linii dotychczas żadna nie była koncesyjonowana ani jako kolej lokalna ani jako kolej mała.

Koncesyjonowane linie są następujące:

1. Linia, wychodząca od ulicy Friedrichstraße, gdzie nastąpi połączenie jej z wybudowanymi już liniami wiedeńskich tramwajów elektrycznych, i wiodąca ulicami Magdalenenstraße, Wienstraße,

Sonnenhofstraße, Rampersdorfferstraße, Bacher-gasse, Arbeitergasse, Steinbauergasse, Abmayer-gasse i Eichenstraße do dworca kolei południowej w Meidlingu, z odnogą od Steinbauergasse przez Niederhofstraße do Meidlinger Hauptstraße;

2. od dworca kolei południowej w Meidlingu ulicami Eichenstraße, Meidlinger Hauptstraße, Ullmannstraße, przez Sechshausergürtel, Mariahilfergürtel, Neubaugürtel, Lerchenfeldergürtel, Hernalsergürtel i Währingergürtel do Heiligenstädterstraße;

3. od ulicy Neubaugürtel przez Märzstraße, Hügelgasse i Hütteldorferstraße, aż do miejsca, gdzie ta ostatnia ulica łączy się z Linzerstraße;

4. od ulicy Lerchenfeldergürtel przez Neulerchenfelderstraße i Ottakringerstraße do Erdbrustgasse;

5. od ulicy Währingergürtel przez Sechschirmelgasse do Nußdorferstraße;

6. od ulicy Währingergürtel przez Sternwartestraße i Gymnasiumstraße do Hasenauerstraße, a stąd albo przez Hasenauerstraße i Hochschulstraße do c. k. Wyższej Szkoły ziemianstwa, albo przez Gymnasiumstraße do Billrothstraße;

7. od Schottenringu, lub według okoliczności od wybudowanej już linii elektrycznych tramwajów wiedeńskich na Peregrinigasse, przez Liechtensteinstraße i Heiligenstädterstraße do dworca Spółki kolei kahlenberskiej (systemu Rigi) w Nußdorfie, z odnogą wiodącą przez Grinzingerstraße do Hohe Warte.

O ile linie Nowej wiedeńskiej Spółki tramwajowej, tudzież linia od Schottenringu do Nußdorfu z odnogą do Heiligenstadtu, stanowiąca przedmiot

koncesyi z dnia 20. stycznia 1885, Dz. u. p. Nr. 14, wejdą w skład linii powyżej (l. 1 aż do 7) wymienionych jako nieoddzielne części składowe sieci wiedeńskich kolei ulicznych, przyznany im będzie od chwili, w której przejdą na własność gminy c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia, charakter kolei małych; przeto od rzezzonej chwili stosowane być mają do nich postanowienia niniejszego obwieszczenia, zawarte w §§ach 1 aż do 5 włącznie, z tym dodatkiem, że aż do zupełnego przeistoczenia tych linii na elektryczne pozwala się utrzymywać takowe w ruchu w sposób dotychczasowy.

Koncesya z dnia 20. stycznia 1885, Dz. u. p. Nr. 14, tudzież wszystkie koncesye, jakie nadane były Nowej wiedeńskiej Spółce tramwajowej na linie powyżej pod l. 1 do 6 wymienione, przestaną natomiast obowiązywać w tej chwili, w której gmina c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia nabędzie linie, które w myśl poprzedzającego ustępu wejść mają w skład sieci wiedeńskich kolei ulicznych.

§. 1.

Względem koncesyonowanych linii przysługują koncesyonaryuszce dobrodziejstwa finansowe, w artykule V tym przytoczonej na wstępie ustawy wzmiankowane.

Uwolnienia od podatków, w artykule V tym, lit. d) powyższej ustawy przewidziane, przyznaje się koncesyonaryuszce na okres aż do 24. marca 1924. z tem zastrzeżeniem, że takowe nabędą mocy obowiązującej dopiero w tej chwili, w której na wzmiankowanych na wstępie liniach po ich przeistoczeniu rozpocznie się ruch elektryczny.

Co się tyczy stempla od osobowych biletów jazdy, stosowane być ma postanowienie artykułu XXgo, ust. 2, przytoczonej powyżej ustawy.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę linii na wstępie oznaczonych najpóźniej do dnia 31. grudnia 1903, gotowe zaś koleje oddać na

użytek publiczny i utrzymywać je w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, t. j. aż do 24. marca 1989.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania linii koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

O ileby do wybudowania linii koncesyonowanych użyte być miały drogi publiczne, nie zostające pod zarządem gminy Wiednia lub grunta c. k. Dworu, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani, a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń do używania tych dróg lub gruntów.

§. 5.

Zresztą wymienione na wstępie linie kolei małych uważać należy za nieoddzielne części składowe sieci elektrycznych normalnotorowych kolei małych, będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 58, skutkiem czego §§y 5. aż do 17go włącznie rzezzonego obwieszczenia stosowane być mają w analogiczny sposób także do linii na wstępie wymienionych.

Wittek r. w.